

ஈழத்தில் நவீன தமிழ் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - (1940 -1960) -மறு மதிப்பீடு

செ.யோகராசா
மொழித்துறை,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

ஈழத்தில் நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றத்தினை நாற்பதுகள் அளவில் முகிழ்த்த மறுமலர்ச்சிக் குழுவுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதே அண்மைக் காலம் வரையும் ஆய்வுலகின் வழக்கமாக இருந்தது வந்துள்ளது. ஆயினும் இவ் விடயம் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் போது, ஈழத்தில் முப்பதுகள் அளவிலேயே நவீன தமிழ்க் கவிதை முகிழ்க்கத் தொடங்கியுள்ளமை தெளிவாகின்றது. அ.து யாழ்ப்பாணம், மலைநாடு, ஆகிய இரு பிரதேசங்களில் நிகழ்கின்றது. ஆகவே இது பற்றியும் 1960 வரையிலான வளர்ச்சி பற்றியும் மறுமதிப்பீடு செய்யவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

முப்பதுகள் நாம் அனைவரும் அறிந்தது போன்று ஈழத்தில் அரசியலில் மட்டுமின்றி கலை, இலக்கிய, பத்திரிகை வளர்ச்சியிலும் முக்கியமானதொரு கால கட்டமாகும். பத்திரிகை என்று கவனிக்கும் போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஈழகேசரி (1930), கொழும்பிலிருந்து தினகரன் (1932), வீரகேசரி (1930), மலைநாட்டிலிருந்து தேசபக்தன் (1929) முதலியன வெளிவரத் தொடங்கியமை கவனிப்பிற்குரியதொரு விடயமாகும். யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையின் வரவு நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஆரம்பத்தினைக் குறிக்கின்றது எனலாம். குறிப்பாக, ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் ஈழகேசரி எழுத்தாளர் பெற்றுள்ள முதன்மை இடம் நாமறிந்ததே. இவ்வாறே ஈழகேசரிக் கவிஞர்களும் எமது கவனத்திற்குரியவராகின்றனர்.

ஈழகேசரியில் முப்பதுகளளவில் கவிதை எழுதியோர் பட்டியல் அல்வையூர் மு. செல்லையா, மனுப்புலியார் மு. நல்லதம்பி, அகிலேஸ்வரசர்மா, உண்மை விளம்பி, சத்தியநாதன் (சற்று பிற்பட்ட) யாழ்ப்பாணன், வேந்தனார், சாரதா என்றவாறு நீண்டு செல்கின்றது இவர்களது கவிதைகள் இரு விதங்களில் முக்கியம் பெறுகின்றன.

மேற்கூறிய இரு விதங்களுள்ளொன்று, ஈழத்தில் அரசியல் கவிதைகளின் முகிழ்ப்பு, இவர்களுடன் ஆரம்பித்தமை. இது பற்றிச் சிறிது விரிவாகப் பேச வேண்டும். ஈழத்தில் முப்பதுகளளவில் டொனமூர் குழுவினரின் சிபார்சு காரணமாகச் சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டமை, ஈழச்சமூகத்தில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி பரவலாக ஏற்பட வழிவகுத்தது. ஆயினும் ஈழத்தமிழ்க் கவிதையைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய/தமிழக அரசியலில் காந்தி தலைமையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தின் வழிவந்த சிந்தனைகளே கூடுதலான பாதிப்பினை ஏற்படுத்தின. காந்தியச் சிந்தனைகள் இங்கு ஈழகேசரி ஊடாகவும் யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் ஊடாகவும் பரவின: இந்திய, தமிழக அரசியல் பிரமுகர்கள் அடிக்கடி இங்கு விஜயம் செய்தனர். இத்தகு சூழலில் ஈழகேசரிக் கவிஞரது தேசிய உணர்வு இரட்டைத் தேசிய உணர்வாக விளங்கியது. இவர்கள் ஈழத்து விடுதலையையும், இந்திய விடுதலையையும் ஒன்றாகவே இரு கண்களாகக் கருதினார். இந்தியத் தேசியத் தலைவர்களைப் போற்றிய அதே வேளையில் ஈழத்தேசியத் தலைவர்களையும் போற்றினர். கவிஞர் யாழ்ப்பாணன் கவிதைகள் இதற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகின்றன.

ஈழகேசரிக் காலக் கவிதைகளின் மற்றுமொரு முக்கியத்துவம், ஈழகேசரிக் கவிஞர்கள் சமூக சீர்திருத்த நோக்குடைய கவிதைகளை இயற்றியமையாகும். ஏலவே, இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அத்தகைய பாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடியுள்ளமை நாமறிந்ததாயினும் அவரது காலத்தில் சமூகச் சீர்திருத்த உணர்வு பிரக்ஞை பூர்வமாக ஏற்படவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது நிலைமை வேறு. காந்தியத்தாக்கம், ஈழகேசரி பத்திரிகையின் செல்வாக்கு, யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸின் செயற்பாடுகள் என்பன காரணமாக சமூக சீர்திருத்த உணர்வு பிரக்ஞை பூர்வமாக இப்போது ஏற்படலாயிற்று. இத்தகைய சமூக சீர்திருத்த விடயங்களுள் சாதிப்பிரச்சினை முக்கியமானதொரு இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. இக்கால கட்டத்தின் இத்தகைய கவிதைப் போக்கினை அறிந்து கொள்வதற்காக சத்தியநாதன் என்பவர் எழுதிய கவிதையொன்றின் ஒரு பகுதி கீழே தரப்படுகின்றது:

மானுட ரென்று வாழ்வீர் - நீங்கள்
மந்தைக ளானீரோ?
ஞானமு னிவன் சொல்லை - நீங்கள்
நயம்பட வுணர் ரோ?

தீண்டப்ப டாதாரென்று - உலகில்
திசைமுகன் செய்ததுண்டோ?
வேண்டப்ப டுவதீ தோ? ஐயோ
வீண்கதை பேசு றீர்.

உரிமை உரிமை யென்பீர் - உங்கள்
எளியச் சோதரர் தங்கள்
உரிமை உரிமை யென்றால் - வேத
ஏடுவிரிப் போமென் பீர்.

முப்பதுகளில் மேற்கூறியவாறான நவீன கதையின் தோற்றம் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமின்றி மலைநாட்டிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. பெருந்தோட்டங்களிலே வேலை செய்யும் பொருட்டு மலை நாட்டிலே குடியேறிய தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் மத்தியில் தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகின. அவர்களது உரிமைகளுக்காகப் போராடின. அத்தகைய தொழிற்சங்கவாதிகளுள் கோ.நடேசய்யர் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் தொழிற் சங்கங்களை நிறுவியதோடு (எடு. அகில இலங்கை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்மேளனம்) பத்திரிகைகள் சிலவற்றையும் (எடு. தேசபக்தன்) நடத்தி வந்துள்ளார். தோட்டங்கள் தோறும் தொழிலாளர் முன்னிலையில் பிரச்சாரக் கூட்டங்களும் நடாத்தப்பட்டன. இத்தகைய செயற்பாடுகளில் அவருடன் அவரது துணைவியரான மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரும் இணைந்து செயற்பட்டார். அவர்களிருவரும் தொழிலாளர்கள் பற்றிய பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர். ஆயினும் மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யரே இவர்களுள் முதன்மை இடம் பெறக்கூடியவர். தொழிலாளரது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், போராட்டங்கள், அரசின் சுரண்டல் என்பன பற்றிப் பேசும் இவர்களது பாடல்கள் இருவிதங்களில் குறிப்பிடத்தக்கன;

(அ) எதிர்ப்புக் குரல்களாக உள்ளன. அதாவது அன்றைய அரசினரின் செயற்பாடுகளை எதிர்ப்பன.

(ஆ) பொதுமக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குற்று விளங்கிய நாட்டார் பாடல் வடிவங்களிலும் ஜனரஞ்சகம் பெற்று விளங்கிய பாடல் மெட்டுக்களிலும் அவை வெளிப்பட்டன.

அதாவது உள்ளடக்கத்திற்கேற்ற உருவத்தைப் பெற்றிருந்தன. இன்னொருவிதமாகக் கூறின், பொது மக்களை நோக்கிய அவர்களுக்கேற்றவாறான - பாடல்களாக அவை அமைந்துள்ளன.

(இது ஆழமாக சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்) எடுத்துக் காட்டாக மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யர் எழுதிய பாடலென்றின் பகுதி, இதுவாகும்.

சிங்கள மந்திரிகள் கூற்று - மிக
சீர்கெட்ட தென்று சாற்று.
சங்கடமே நேருமென தோற்ற - திந்திய
சமூகம் நெருப்பாய் வரும் காற்று

நன்றி கெட்டுப் பேசும் மந்திரிமாரே - உங்கள்
நியாயமென்ன சொல்லுவீரே.
இன்றி யமையாத வொரு போரே - செய்ய
இடமுண்டாக்கு கிறீர் நீரே.

ஆக, இதுவரை கூறியவற்றைத் தொகுத்து நினைவுகூரும் போது ஈழத்திலே நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றம் நாற்பதுகளுக்கு முன்பே முப்பதுகளளவிலே தோற்றம் பெறுகின்றது என்பதும் அ.து யாழ்ப்பாண பிரதேசத்தில் மட்டுமின்றி மலைநாட்டிலும் இடம்பெறுகின்றது என்பதும் தெளிவாகின்றது.

2. மறுமலர்ச்சி இலக்கியக் குழுவினருடன் ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றத்தைத் தொடர்புபடுத்திப் பேசுகின்ற ஆய்வாளர்கள் எடுத்துரைக்கும் கவிஞர்களான மஹாகவி, நாவற்குழியூர் நடராசன், அ.ந.கந்தசாமி, செ.கதிரேசபிள்ளை ஆகியோர் வரிசையிலே சாரதா என்ற கவிஞர் இடம்பெற்றாலும், அன்னார் பெறுகின்ற முக்கியத்துவம் இன்று வரை போதியளவு ஆய்வாளர்களது கவனத்திற்குள்ளாகவில்லை.

2.1 மேற்குறிப்பிட்ட கவிஞர்களுள் 1950 வரை அதிக கவிதை எழுதியவர் சாரதா வாகும்.

2.2 எண்ணிக்கையில் மட்டுமின்றி நவீன கவிதைக்குரிய பண்புகளுட் சிலவும் சாரதாவின் கவிதையில் முகிழ்த்துள்ளன. நவீன கவிதை அன்றாட அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக அமைகின்றதொன்று என்பதற்கு சாரதாவின் பின்வரும் கவிதை எடுத்துக்காட்டாகின்றது.

பிரயாண அனுபவம்

பிரயாணஞ் செய்வதென்றால் எனக்கோர் ஆசை:
பேசாமற் போய்வருவேன், எங்கென் றாலும்:
அரைநாளின் மேலாக ஒருவர் வீட்டில்,
ஆறிநிற்ப தென்னியல்புக் கடுக்கா தப்பா:
சிரந்தாழ்த்தி வணங்கிடவுச் செய்வேன்: ஆனால்,
செட்டுவிடும் முட்டர்களைச் சேர மாட்டேன்:
பிரவேசப் பரீட்சையிலே கண்டேன், உங்கள்

பிரமாத அடக்கமெல்லாம்: பிறப்பு வாசி!
 வரவேற்றீர்: உபசரித்தீர்: வளைத்துப் பேசி
 வந்தகருத் தாளாளாய் வலிந்து கேட்டீர்:
 பரதேசம் வந்தொருநாள் ஆவ தற்குள்
 பாசத்தாற் பிணைப்பதற்கும் பார்த்தீர்: உங்கள்
 பிரதேசம் முழுவதையும் கூட்டிக் காட்டிப்
 பிடிப்பறிய ஏதேதோ பிரித்துக் கேட்டீர்:
 உரமான மனமுடைய பெரியோர்க்கென்றும்
 உவமான மாயயொளிரும் மலையும் உண்டோ!

2.3. ஆரம்பகால நவீன கவிஞர்களுள் பெண்களை - பெண்களது சமூகநிலையை முதன்மைப்படுத்தி எழுதிய முக்கியமான கவிஞராகவும் சாராதா விளங்குகின்றார் எ-டு சூடு கண்டபூனை, பரதன் சீற்றம், நியாயவாதம் முதலான கவிதைகள்.

2.4. இதிகாச, புராணக் கதைகளை நவீன நோக்கிலே மறுவாசிப்புக்குட்படுத்துகின்ற போக்கும் சாராதாவின் கவிதைகளில் பெருமளவு வெளிப்படுகின்றது. எ-டு: சகுந்தலை துயர்

சகுந்தலை துயர்

“ஆச்சிரமந் தேடிவந்து
 ஆசைமொழி பேசியயொரு
 கூச்சமின்றி என்நலத்தைக்
 கொள்ளை கொண்டதை மறந்தே
 வாய்ச்சொலரு ளின்றிமன
 வாண்மையின்றி நேயமின்றி
 ஆச்சரியம்! நானிவளை
 அறியேன்” என் றறைந்தனையோ?

நெஞ்சினிலே நஞ்சிருக்க
 நேயமொழி பேசியெனை:
 வஞ்சகமாய் அகப்படுத்துன்
 மையல்கெடுத்த தோடினையே:
 பஞ்சமுறும் வேளையிலே
 பசிதொலைத்து வைத்தவர்கள்,
 ‘தஞ்சம்’ என வந்தடைந்தால்:
 தள்ளுவதோ தருமமையா?

காதலியே சாவரினும்
 கைவிடேன்நான் உன்னை என்று
 கோதுரைகள் பேசியெனைக்
 கூடிமகிழ்ந் தோடினையே
 நூதனமாய், இங்குவரும்
 நோக்கமெனைக் கேட்குமுன்போல்,
 சூதருண்டோ பூதலத்தில்?
 சொல்லிதென்னை சோதனையோ?

மன்னவனே உண்மைகளை
 மறைப்பதென்றால், மற்றவர்கள்
 என்ன செய்ய? என்னையொத்த
 ஏழைகளுக்கெங்குபுகல்?
 பெண்குலமே, காழகராற்
 பீடழியப் போகுதையோ!
 என்ன செய்வேன்? நம்பினதற்(கு)
 இரண்டகஞ்செய் திட்டனையே?

காந்தருவ மறைபேசிக்
 கற்பழிந்தாய், கருத்தரித்தேன்:
 சேர்ந்திருப்போம் என்றுவரத்
 தெருப்புறத்துத் தள்ளுகிறாய்:
 வேந்தரறக் கடமையிலிவ்
 விந்தையைநான் கண்டதில்லை:
 ஆய்ந்துணராச் செய்கையினால்,
 அவமானம் ஆச்சுதையோ! ”

2.5. நவீன கவிதைக்குரிய பிறிதொரு பண்பாகிய எதிர்ப்புக் குரல் என்பதுவும் சாரதாவின் கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, ‘சூடுகண்ட பூனை’ என்ற கவிதையின் ஒரு பகுதி இதுவாகும்.

“ பெண்ணே! ஒருவார்த்தை
 பேசுகிறேன் பிழைபொறுக்க:
 உன்னைக் கண்டதுமென்
 உள்ளமனல் பட்டுருகும்.
 வெண்ணை யெனவாச்சு:
 வேதனையை நான் சகியேன்:
 கண்ணே, உனையொருக்காற்
 கட்டிமுத்தந் தந்திடுவேன்.

பேசாமற் கேட்டு நின்ற
 பெண்ணகைத்துக் கனைத்துடனே
 கூசாமற் சொன்னதிது:
 கூர்மஅவ தாரமே, உன்
 வாச மகோசரமெல்
 லாமறிவேன்: வாயடக்குன்
 ஆசாபா சந்தவிர்க்கும்,
 அணைந்திடினிக் கமுதை யென்றாள்.

வீடுசென் றுனதன்பை
 வேண்டுமட்டுஞ் சொல்லுமிதோ
 பாடுபட்டு வந்தகளைப்
 பாறமுத்தம் பரித்திடென்றாள்
 ஆடுதின்ற கள்வனைப்போல்,
 அகலவிழித் தங்குநின்றோன்.

சூடுகண்ட பூனையெனச்
 சொல்லாமலே தொலைந்தான்!
 பெண்ணென்றால் காமவெறி
 பிடித்தலையும் பேடிகளை
 முன்னின்று சொல்லம்பால்
 முறியடிக்கும் மோகினிகள்,
 இன்னுந்தான் உளரெங்கள்
 இன்தமிழ் நாட்டெல்லையுளே:
 என்னென்பேன்! பெண்ணினத்தின்
 எழுச்சியுகம் இதுவன்றோ.

2.6. ஈழத்து நவீன கவிதைக்குரிய முக்கிய பண்புகளுள்ளொன்றாகிய பேச்சோசைத் தன்மை. ஐம்பதுகளுக்குப் பின்னர் முனைப்புப் பெற்றமையே வரலாறு. ஆயினும், ஐம்பதுகளுக்கு முன்னரான சாராதாவின் கவிதைகள் சிலவற்றிலே அதன் முகிழ்ப்பைப் காண முடிகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. (முற்குறிப்பிட்ட பிரயாண அனுபவம் பற்றிய கவிதை இத்தகையதொன்றே).

3. ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றத்தை மறுமலர்ச்சி குழுவினருடன் தொடர்புபடுத்திவந்தாலும் இக்குழுவினர் பலரும் மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகையுடன் தொடர்புபட்டவர்களாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளனர். எனினும், மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகையுடன் மட்டுமின்றி, சமகாலத்தில் வெளியான 'பாரதி' (கொழும்பு), 'பாரதி' (மட்டக்களப்பு) முதலான சஞ்சிகைகளுடனும் தொடர்புபடுத்தி ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றத்தைக் கவனிப்பதே பொருத்தமானதும் அவசியமானதும் என்பதும் இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது புலப்படுகின்றது.

மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகை வெளிவந்த ஆரம்ப காலப் பகுதியிலே கொழும்பிலிருந்து (கே.கணேஷ், கே.இராமநாதன் ஆகியோர் இணையாசிரியர்கள்) வெளிவந்த (1946) பாரதி சஞ்சிகை பற்றி பலருமறிந்திருப்பினும் ஏனோ அவ்விதழ்கள் போதிய கவனத்திற்குட்படுத்தப்படவில்லை.

3.1. முற்போக்குச் சஞ்சிகையான பாரதி இதழ்களில் முற்போக்குச் சார்ந்த கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளமையும், அத்தகைய மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளமையும் கவனத்திற்குரியன. அதுமட்டுமன்றிச் சமூகச் சார்புடைய கவிதைகளும் முதன்முதலாக இப் பாரதி யிலே வெளிவந்துள்ளன. இவ்விதத்தில் கவிதையொன்றின் ஒரு பகுதியை இங்கு எடுத்தாள்வது பொருத்தமானது. அது வருமாறு:

‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே:’

“பானையிலே தண்ணீரால் இட்டிருந்த
 பழயதனை எடுத்தே உண்டு - மிஞ்சி
 மானை நிகர் கண்ணாள் தன் மணவாளர்க்குதவ
 மற்றதனை வைத்துவிட்டு விரைந்து சென்று
 கானகத்து மூங்கிலிலே வேய்ந்த கூடை
 கழுத்தினிலே பின்புறமாய்த் தொங்கவிட்டு
 தானெழுந்து விரைவாள் தன் வேலைக்காக
 தன் கண்ணின் துயரத்தைத் துடைத்துக் கொள்வாள்”

3.2. மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்து பரவலாக அறியப்படாத பாரதி இதழ்களும் கவனிப்பிற்குரியனதாம். இவ்விதழ்களிலும் சமூக நோக்குடைய கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்விடத்தில் கவி. ஜி.எம். செல்வராஜ் எழுதிய 'இதுவா பொங்கல்' கவிதை முக்கியமானதொன்று அதன் ஒரு பகுதி இது:

“ ஏழைகளைக் கூப்பிட்டு ஏசிப்பேசி
ஏலாத வேலைகளைச் செய்துவிட்டு
நாளையா கூலிதர வென்று சொல்லி
நாட்டாண்மை காட்டி யெந்நாளும் தங்கள்
பேழையிலே நிரப்பிவிட்ட பணத்தைக் கொண்டு
பெருமையுடன் ஊறறியப் பொங்க லிட்டு
வாழையிலை வெட்டி அதில் புகை கட்டி
வறியவர்க்கு வழங்குவதும் பொங்கலாமோ? ”

தவிர, இப்பாரதியில் வசன கவிதைகள் ஒரு சில இடம்பெற்றுள்ளன என்ற விதத்திலும் மட்டக்களப்பு பிரதேச நவீன கவிதையின் தோற்றத்திலே இப்பாரதியின் முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கின்றது.

ஆகவே, ஈழத்து நவீன கவிதையின் தோற்றம் பற்றிய ஆய்வாளரது அபிப்பிராயங்கள் மறுமலர்ச்சியுடன் மட்டும் முடங்கிவிடாது என்பது இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து நன்கு புலப்படுகின்றதெனலாம்.

4. 1950 களின் பிற்பகுதியிலிருந்து ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியின் புதியதொரு போக்கான - மொழி உணர்ச்சிக் கவிதைகள் இயற்றிய கவிஞர்கள் சிலர் பற்றி இன்றுவரை ஆய்வாளர்கள் கவனஞ் செலுத்தவில்லை. இவ்வாறு கவனிப்பிற்குள்ளாகாத கவிஞர் வரிசையிலே ஆரையூர் அமரன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது ஆக்கங்கள் அவ்வேளை நடைபெற்ற மொழிப்போராட்டம் தொடர்பான சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம், ஊர்வலம் என்பவற்றிலே பாடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதற்கேற்ற விதத்திலே அவை சினிமாப்பாடல் மெட்டுக்களிலே அமைந்திருந்தமையால் பொதுமக்கள் மத்தியிலே இலகுவான விதத்தில் ஜனரஞ்சகமாகின்ற வாய்ப்பையும் பெற்றுக் கொண்டன. ௭-டு:

(மெட்டு : 'காட்டுக்குள்ளே கண்ட பூ'
“ மோட்டார் தன்னில் போட்ட சிறி
நாட்டைக் கலக்குது - இந்த
நாட்டைக் கலக்குது - அந்த
சலசலப்பு வேசங்கண்டு
சந்தி சிரிக்குது - அந்த
சந்தி சிரிக்குது.

உலையைப் போல உளமிருந்து
உறுமிக் கொதிக்குது - எங்கும்
உறுமிக் கொதிக்குது - மொழி
உணர்ச்சி மீறி உயிரைக் கொடுக்க
உளமும் நாடுது - எங்கள்
உளமும் நாடுது.”

5. இத்தகைய மொழி உணர்ச்சிக் கவிதைகள் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டிய பிறிதொரு முக்கியமான விடயமும் உள்ளது. இம் மொழி உணர்ச்சிக் கவிதைகள் உணர்ச்சித் தீவிரமும் கோஷத் தன்மையும் கொண்டன என்றொரு விமர்சனமிருப்பினும், மொழிப்போராட்டச் செயற்பாடுகள் பெருமீத உணர்வுடனேயே அணுகப்பட்டன. எனினும் ஈழத்து நவீன கவிதை முன்னோடிகளுள் ஒருவரும், விஞ்ஞான நோக்குடைய அணுகு முறையைக் கடைப்பிடிப்பவருமான இ.முருகையன் எழுதிய மொழியுணர்ச்சி சார்பான சில கவிதைகள் ஏனையோர் பாடியவற்றிலிருந்து வித்தியாசமானவை. மொழிப் போராட்டப் பின்புலத்திலே நிகழ்ந்த சில சம்பவங்கள் காரணமாக மொழிப் போராட்ட வழிமுறைகளை விமர்சனத்திற்குட்படுத்துபவை. அவ்வாறான கவிதைகளுள் ஒன்றான 'வெட்கங் கொள்' என்ற கவிதை பின்வருமாறு ஆரம்பிக்கின்றது:

“ வெட்கம் கொள்ளுக
வேதனை கொள்க
மீறல் செய்து அறம்
ஈறு செய்வோம்
எம்
மக்கள் உள்ளும் வதிவதை
எண்ணி
மந்திரிகளை வைத்து, மன்னாரில்
கற்கள் வீசிய நம் சில
பேரின்
காடைப் போக்கை நினைந்து
வருந்தி
தக்கவர் என்று வரம்பைத்
தாண்டியே அறப்போர்
செய எண்ணம்?

6. ஆக, இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து 1960 வரையான நவீன கவிதை வளர்ச்சி ஏன் மறுமதிப்பீட்டிற்குள்ளாக வேண்டியிருந்தது என்பது பற்றியும் அவ்வழி ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியிலேற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் நன்கு விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது எனலாம்.

உசாத்துணை

சஞ்சிகைகள் :

பாரதி, கொழும்பு 1946 ஜனவரி - மார்ச். இதழ்; ஏப்ரல் - யூன் இதழ்; யூலை - செப்டம்பர் இதழ்; ஓக் - டிசம்பர் இதழ்.

பாரதி, மண்டூர் 1948 நவம்பர் - டிசம்பர்

தேனகம, பத்தாவது ஆண்டு முத்தமிழ்ச் சிறப்பு மலர், பிரதேச செயலக கலாசார பேரவை, மண்முனை வடக்கு, மட்டக்களப்பு 2006.

நூல்கள் :

சாரதா (க.இ. சரவணமுத்து), கவிச்சுவடு உரும்பிராய், முதற்பதிப்பு, ஆவணி 1993.

முருகையன், ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை, கொழும்பு, ஒக்டோபர் 2001.